

Počet zmínek: 1

Online: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Zemřela herečka Štěpánka Ranošová, legenda ostravského divadla a držitelka Ceny Thálie za celoživotní mistrovství

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 02.10.2026 12:23, Datum importu: 02.10.2026 17:51, Zdroj: ostravan.cz, Autor: Alice Taussiková, Rubrika: Divadlo, Periodicita: Denně, Provozovatel: Aleš Honus, Země: CZ, AVE: 1 500 Kč, GRP: 0, OTS: 216, Měsíční návštěvnost: 13 606, Celková návštěvnost: 6 552, RU/den: 216, RU/měsíc: 4 292

Divadlo ji fascinovalo od mládí, přestože nejprve nic nenasvědčovalo tomu, že by měla sama někdy stanout na jevišti. Pocházela z Mariánských Hor a vyrůstala ve velmi skromných poměrech. Její tatínek byl sice negramotný, ale jak sama říkala, velmi inteligentní polský přistěhovalec od Krakova. Maminka byla o dvacet let mladší Ostravačka. Tatínek pracoval jako metař, případně se nechával najímat na nejrůznější práce. Maminka dělala posluhovačku a pětičlenná rodina i se dvěma podnájemníky bydlela ve dvou místnostech. Tatínek se kvůli své polské **národnosti** psal Ranoš, Štěpánka si ale polsky znějící příjmení během školních let počestila. Jako kdyby věděla, že se jednou na divadelních plakátech a v programech bude jméno Ranošová číst divákům lépe.

Už během války se se svými vrstevníky ve volném čase věnovala činnosti z nejmilejších – divadlu. Nejprve dělala nápovědu, než ji kterýsi z kolegů vyzval, aby to zkusila také na jevišti. Mladí nadšenci tehdy hráli zadarmo a v jejich vášni je podporovali shovívaví rodiče. Vznikl tak zárodek nové profesionální scény v podobě uměleckého uskupení Kytice, z něhož se postupně vyvinulo Divadlo mladých, Městské divadlo mladých a nakonec Divadlo Petra Bezruče v Ostravě.

Souboru zůstala věrná po čtyřicet let a prošla s ním řadu významných epoch. Pouze v sezoně 1947/48 působila v Beskydském divadle v Novém Jičíně. S „Bezručí“ se rozloučila na konci 80. let, kdy odešla do důchodu. Nadále ale divadlem žila. Pravidelně navštěvovala premiéry všech ostravských, ale i mimoostravských souborů a byla aktivní členkou Herecké asociace.

Na sklonku minulého století se opět vrátila na divadelní prkna, tentokrát ovšem do činohry **Národního divadla moravskoslezského**. Nejprve hostovala v roli mlynářovy Babičky v Lucerně (1998), následovala inscenace Lásky a magie v mamčině kuchyni (1999) a svou dlouhou divadelní kariéru uzavřela rolí chůvy Anfisy ve Třech sestřích (2001).

Během kariéry ji potkaly velké herecké úkoly z oblasti moderní dramatiky jako Stella v Tramvaji do stanice Touha (1960), Matka Kuráž (1961), Doktorka von Zahnd v Dürrenmattových Fyzicích (1963), Lady Torrancová v Sestupu Orfeově (1966), vdova Gurmyžská v Ostrovského Lese (1969) nebo Paní Dulská v Morálce paní Dulské (1971).

Velice často hrála role vesnických žen všech věků v zásadních titulech české klasiky jako byla Hanička v Lucerně (1951), Kačenka v Jiříkově vidění, Dorotka a Rosava ve Strakonickém dudákovi (1955 a 1981), Jahelková ve Tvrdohlavé ženě (1959, 1978), Lízalka v Maryše (1966), Marijána Plajznerová v Dalskabátech (1971) či Kostelníčka v Jenůfě (1975).

Významnou kapitolou jejího hereckého života byla také televizní a filmová práce a některé seriály, v nichž ztvárnila role silných a nekompromisních žen, se opakovaně vysílají dodnes. Šlo především o díla z produkce ostravského televizního studia jako Dispečer, Kamenný řád, Bez ženské a bez tabáku nebo Stavy rachotí. Ve filmu se pak objevila ve zhruba dvacítce snímků mimo jiné v Sedmi havranech, Nikolovi Šuhajovi loupežníkovi nebo ve filmu Město mé naděje. Spolupracovala rovněž s rozhlasem a byla vášnivou recitátorkou. Verše či celé pasáže textů si obdivuhodně pamatovala až do posledních dnů a svým stále silným, znělým hlasem je dokázala působivě přednést.

Byla držitelkou titulu zasloužilá umělkyně a v roce 1985 jí prezident propůjčil Řád práce. V roce 1996 získala cenu Senior Prix udělenou nadací Život umělce. V roce 2024 jí na Nové radnici v Ostravě předal primátor Cenu města Ostravy a ve stejném roce obdržela i Cenu Thálie za celoživotní mistrovství v oboru činohra.

V posledních letech významně pomáhala Ostravskému divadelnímu archivu s identifikací historických dokumentů z dávných časů ostravské Thálie – vždyť už byla jediná, která na jevišti zažila třeba Jiřího Myrona. V září 2023 navštívila **Divadlo Jiřího Myrona**, kde ve slavnostním sále mimo jiné zhlédla výstavu portrétů Tani Hodanové, kterou znala

nejen jako divačka, ale také jako jevištní kolegyně.

Hrála role titulní, střední i úplně malé, hvězdně zářila i, jak se v divadle říká, „sloužila“. A jak vzpomínají její kolegové, vždy s pokorou a skromností. S ní se, trochu stydlivě, dívala na fotografiích i sama na sebe. „Vždyť si mě už nikdo nepamatuje,“ říkala s úsměvem. Ale měla vždy velkou radost, když ji někdo z kolegů pozdravoval a pozdravy nadšeně opětovala. Při probírání dávných černobílých fotografií si pamatovala téměř všechny inscenace. Podle jednoho snímku byla okamžitě schopná určit, ze kterého kusu pochází. Obličej jí vždy zjihnul láskyplným výrazem, když na některém z nich objevila tvář svého manžela a hereckého kolegy z DPB Milana Koutného. Rovněž se neubránila až dětské radosti při pohledu na kolegy a kamarády jako byla Nina Divíšková, Milada Albinová, Jiřina Třebická nebo Jan Kačer či Luděk Eliáš. „Všichni už odešli a já jsem pořád tady,“ říkala a v jejím hlase zazněl tón posmutnělého údivu nad tímto poněkud osamělým privilegiem. V srdcích diváků-pamětníků i kolegů „pořád tady“ i zůstane.

(Autorka textu je spolutvůrkyní Ostravského divadelního archivu, který mapuje činnost ostravských česky hrajících divadel od vzniku samostatného Československa)

Úvod > Divadlo > Zemřela herečka Štěpánka Ranošová, legenda ostravského divadla a držitelka Ceny Thálie za celoživotní mistrovství

Zemřela herečka Štěpánka Ranošová, legenda ostravského divadla a držitelka Ceny Thálie za celoživotní mistrovství

Alice Tauszková 2.10.2026 14:23 Divadlo Aktualita
Komentář

Do ostravské divadelní historie přibyl další křížek a vzniklo další prázdné místo po velké osobnosti. Jen necelé dva týdny před svými 100. narozeninami, které by oslavila 14. října, zemřela ve čtvrtek 1. října 2026 divadelní, televizní a filmová herečka Štěpánka Ranošová, jedna ze zakladelek Divadla Petra Bezruče a jeho dlouholetá přední členka.

Štěpánka Ranošová s Cenou Thálie za celoživotní mistrovství v oboru činohra v roce 2014. Foto: Alice Tauszková

Divadlo ji fascinovalo od mládí, přestože nejprve nic nenasvědčovalo tomu, že by měla sama někdy stanout na jevišti. Pocházela z Mariánských Hor a vyrůstala ve velmi skromných poměrech. Její tatínek byl sice negramotný, ale jak sama říkala, velmi inteligentní polský přistěhovalec od Krakova. Maminka byla o dvacet let mladší Ostravačka. Tatínek pracoval jako metař, případně se nechával najímat na nejrůznější práce. Maminka dělala posluhovačku a pětičlenná rodina i se dvěma podnájemníky bydlela ve dvou místnostech. Tatínek se kvůli své polské národnosti psal Ranoš, Štěpánka si ale polsky znející příjmení během školních let počestila. Jako velkou vděčnou že se jednou na divadelních nástupích s upečením

Stáhněte si mobilní aplikaci Rádio Ostravan:

35. MEZINÁRODNÍ
DÍVADELNÍ FESTIVAL
BEZ HRANÍ/BEZ GRANIC
ČESKÝ TĚŠÍN/CIESZYN
3.-11.10.2026

Krakova. Maminka byla o dvacet let mladší Ostravačka. Tatínek pracoval jako metař, případně se nechával najímat na nejrůznější práce. Maminka dělala posluhovačku a pětičlenná rodina i se dvěma podnájemníky bydlela ve dvou místnostech. Tatínek se kvůli své polské národnosti psal Ranoosz, Štěpánka si ale polsky znějící příjmení během školních let počestila. Jako kdyby věděla, že se jednou na divadelních plakátech a v programech bude jméno Ranošová číst divákům lépe.

Už během války se se svými vrstevníky ve volném čase věnovala činnosti z nejmilejších – divadlu. Nejprve dělala nápovědu, než ji kterýsi z kolegů vyzval, aby to zkusila také na jevišti. Mladí nadšenci tehdy hráli zadarmo a v jejich vášni je podporovali shovívaví rodiče. Vznikl tak zárodek nové profesionální scény v podobě uměleckého uskupení Kytice, z něhož se postupně vyvinulo Divadlo mladých, Městské divadlo mladých a nakonec Divadlo Petra Bezruče v Ostravě.

Souboru zůstala věrná po čtyřicet let a prošla s ním řadu významných epoch. Pouze v sezoně 1947/48 působila v Beskydském divadle v Novém Jičíně. S „Bezručí“ se rozloučila na konci 80. let, kdy odešla do důchodu. Nadále ale divadlem žila. Pravidelně navštěvovala premiéry všech ostravských, ale i mimoostravských souborů a byla aktivní členkou Herecké asociace.

Na sklonku minulého století se opět vrátila na divadelní prkna, tentokrát ovšem do činohry Národního divadla moravskoslezského. Nejprve hostovala v roli mlynářovy Babičky v Lucerně (1998), následovala inscenace Láska a magie v maminčině kuchyni (1999) a svou dlouhou divadelní kariéru uzavřela rolí chůvy Anfisy ve Třech sestrách (2001).

Během kariéry ji potkaly velké herecké úkoly z oblasti moderní dramatiky jako Stella v Tramvaji do stanice Touha (1960), Matka Kuráž (1961), Doktorka von Zahnd v Dürenmattových Fyzicích (1963), Lady Torrancová v Sestupu Orfeově (1966), vdova Gurmyžská v Ostrovského Lese (1969) nebo Paní Dušská v Morálce paní Dušské (1971).

Velice často hrála role vesnických žen všech věků v zásadních titulech české klasiky jako byla Hanička v Lucerně (1951), Kačenka v Jiříkově vidění, Doroška a Rosava ve Strakonickém dudákově (1955 a 1981), Jahelková ve Tvrdohlavé ženě (1959, 1978), Lízalka v Maryše (1966), Marijána Plajznerová v Dalskabátech (1971) či Kostelníčka v Jenůře (1975).

Významnou kapitolou jejího hereckého života byla také televizní a filmová práce a některé seriály, v nichž ztvárnila role silných a nekompromisních žen, se opakovaně vysílají dodnes. Šlo především o díla z produkce ostravského televizního studia jako Dispečer, Kamenný řád, Bez ženské a bez tabáku nebo Stavy rachotí. Ve filmu se pak objevila ve zhruba dvacítce snímků mimo jiné v Sedmi havranech, Nikolovi Šuhajovi loupežníkovi nebo ve filmu Město mé naděje. Spolupracovala rovněž s rozhlasem a byla vášnivou recitátorkou. Verše či celé pasáže textů si obdivuhodně pamatovala až do posledních dnů a svým stále silným, znělým hlasem je dokázala působivě přednést.

Byla držitelkou titulu zasloužilá umělkyně a v roce 1985 jí prezident propůjčil Řád práce. V roce 1996 získala cenu Senior Prix udělenou nadací Život umělce. V roce 2024 jí na Nové radnici v Ostravě předal primátor Cenu města Ostravy a ve stejném roce obdržela i Cenu Thálie za celoživotní mistrovství v oboru činohra.

V posledních letech významně pomáhala Ostravskému divadelnímu archivu s identifikací historických dokumentů z dávných časů ostravské Thálie – vždyť už byla jediná, která na jevišti zažila třeba Jiřího Myrona. V září 2023 navštívila Divadlo Jiřího Myrona, kde ve slavnostním sále mimo jiné zhlédla výstavu portrétů Tani Hodanové, kterou znala nejen jako divačka, ale také jako jevištní kolegyně.

Hrála role titulní střední i úlně malé hvězdně zářila i iak se v divadle

01.10.2026

- 15:22 / Zlatý oříšek Moravskoslezského kraje 2026 zná své vítěze, cenu převzaly čtyři nadané děti
- 09:37 / Bandaband pokřtí nové album v klubu BumBum Comedy, fanoušci můžou na album přispět na Doniu

30.09.2026

- 15:00 / Dalšími hosty živého vysílání Rádía Ostravan budou členové kapely My Dva Trio

29.09.2026

- 14:35 / Zemřel hudební publicista a dlouholetý spolupracovník Českého rozhlasu Ostrava Jiří Tiettrunk

ZOBRAZIT DALŠÍ

Nejnovější články

- Zemřela herečka Štěpánka Ranošová, legenda ostravského divadla a držitelka Ceny Thálie za celoživotní mistrovství 02.10.2026
- Ewa Farna a Alena Mornštajnová v Ostravě zahájily Týden čtení dětem. Organizace Celé Česko čte dětem slaví 20 let 01.10.2026
- Zlatý oříšek Moravskoslezského kraje 2026 zná své vítěze, cenu převzaly čtyři nadané děti 01.10.2026
- Bandaband pokřtí nové album v klubu BumBum Comedy, fanoušci můžou na album přispět na Doniu 01.10.2026
- Evamore pokřtí album a Eva Moravčíková říká: Písně mi zpětně řeknou víc, než jsem si při jejich psaní uvědomovala 01.10.2026
- Dalšími hosty živého vysílání Rádía Ostravan budou členové kapely My Dva Trio 30.09.2026
- Dům umění vystavuje mimořádně pestrý výběr toho nejlepšího z přelomu miléníí. Vernisáž se těšila velkému zájmu 30.09.2026
- Zemřel hudební publicista a dlouholetý spolupracovník Českého rozhlasu Ostrava Jiří Tiettrunk 29.09.2026
- Smích, placebo a reflexní vesty. Move Fest Ostrava zkoumal sílu lidského přesvědčení 29.09.2026
- Monumentální tečka za Svatováclavským festivalem: Mendelssohnův Eliáš v katedrále ohromil hloubkou i dramatickostí 29.09.2026

Hitparáda rádíostravan
Pořadí pro týden 28.9.-4.10.2026

1.	NATÁLIE TICHÁNKOVÁ & 4GOOD – Světlo a stíny	12 týdnů
2.	EWA FARNA A MIRAI NAVRÁTIL – Vzpomeneš si?	21 týdnů
3.	MYSCIAK BAND – Eman Cypovany	26 týdnů
4.	KACZI – Solitér	20 týdnů
5.	SRDEČNÍ ZALEŽITOST – Prohaně rádio	2 týdnů
6.	EVERLIGHT – Někdy se zdá (feat. Adela Bystroňová)	14 týdnů
7.	KOKS – Po nebi plout	6 týdnů
8.	KROJENY – Ondrášek	3 týdnů
9.	KUKAČKA BAND – Almost Famous	5 týdnů
10.	ZAHRADKÁŘI – Slepčí punk 2.0.	14 týdnů

NOVINKA:
JAN HILAR A NOČNÍ SMĚNA – Dům nad údolím

HLASUJTE
V DALŠÍM KOLE

Podcasty rádíostravan

rádíostravan
Podpořte hudbu našeho kraje
dobrovolným předplatným na transparentní účet 2903129090/2010.

znělým hlasem je dokázala působivě přednést.

Byla držitelkou titulu zasloužilá umělkyně a v roce 1985 jí prezident propůjčil Řád práce. V roce 1996 získala cenu Senior Prix udělenou nadací Život umělce. V roce 2024 jí na Nové radnici v Ostravě předal primátor Cenu města Ostravy a ve stejném roce obdržela i Cenu Thálie za celoživotní mistrovství v oboru činohra.

V posledních letech významně pomáhala Ostravskému divadelnímu archivu s identifikací historických dokumentů z dávných časů ostravské Thálie – vždyť už byla jediná, která na jevišti zažila třeba Jiřího Myrona. V září 2023 navštívila Divadlo Jiřího Myrona, kde ve slavnostním sále mimo jiné zhlédla výstavu portrétů Táni Hodanové, kterou znala nejen jako divačka, ale také jako jevištní kolegyně.

Hrála role titulní, střední i úplně malé, hvězdně zářila i, jak se v divadle říká, „sloužila“. A jak vzpomínají její kolegové, vždy s pokorou a skromností. S ní se, trochu stydlivě, dívala na fotografiích i sama na sebe. „Vždyť si mě už nikdo nepamatuje,“ říkala s úsměvem. Ale měla vždy velkou radost, když ji někdo z kolegů pozdravoval a pozdravy nadšeně opětovala. Při probírání dávných černobílých fotografií si pamatovala téměř všechny inscenace. Podle jednoho snímku byla okamžitě schopná určit, ze kterého kusu pochází. Obličej jí vždy zjihnul láskyplným výrazem, když na některém z nich objevila tvář svého manžela a hereckého kolegy z DPB Milana Koutného. Rovněž se neubránila až dětské radosti při pohledu na kolegy a kamarády jako byla Nina Divíšková, Milada Albínová, Jiřina Třebická nebo Jan Kačer či Luděk Eliáš. „Všichni už odešli a já jsem pořád tady,“ říkala a v jejím hlase zazněl tón posmutnělého údivu nad tímto poněkud osamělým privilegiem. V srdcích diváků-pamětníků i kolegů „pořád tady“ i zůstane.

(Autorka textu je spoluvůdkyň Ostravského divadelního archivu, který mapuje činnost ostravských česky hrajících divadel od vzniku samostatného Československa)

rádiostравan
**Podpořte hudbu
našeho kraje**
dobrovolným předplatným
na transparentní účet 2903129090/2010.

Peníze využíváme na udržení
a rozvoj Rádía Ostravan.

Na rok 2026 je aktuálně vybráno:
12 111,09 Kč z 100.000,- Kč

Vychází za finanční podpory: